

PARLEN ELS VEÏNS DE CAN COLL I BOSCOS

Resumim l'opinió dels veïns que vam recollir en reunions celebrades els darrers octubre i novembre

Can Coll considera que ha fet els deures però que l'Ajuntament es resisteix a recepcionar-la

Després de més de 40 anys de la seva creació, la urbanització de Can Coll continua gestionada per la seva Junta de compensació, que té prevista la seva extinció tan bon punt s'enllesteixi la xarxa de clavegueram. Influenciats potser per aquest sistema d'autogestió, els veïns de Can Coll estan força cohesionats i tenen una notòria participació, tant en les activitats organitzades per l'associació de veïns com en les decisions relacionades amb la gestió de la urbanització. A la trobada celebrada el mes d'octubre passat, els veïns ens expliquen que la major part dels habitatges estan ocupats per veïns d'entre 40 i 60 anys, i que aproximadament un terç de les famílies tenen infants en edat escolar. Si bé l'elevada autonomia i cohesió podrien haver desembocat en una dinàmica participativa endogàmica, una pancarta "Aquí som dels negres" adverteix que els veïns de Can Coll no només baixen al poble per abastir-se i fer ús dels serveis, sinó que participen amb freqüència de les activitats del poble.

Malgrat disposar d'un bon local social, la participació veïnal a Boscos minva any rere any

La urbanització veïna de Boscos del Montnegre fa tot just 3 anys que ha assolit la plena annexió i, per tant, l'extinció de la Junta de compensació. El perfil de famílies que escull aquesta urbanització per instal·lar-s'hi és molt variat, i darrerament hi han anat forces parelles

joves amb fills. Potser pel fet de tractar-se d'una urbanització més gran, o potser justament perquè s'ha esvaït aquesta necessitat d'autoorganització, els veïns que assisteixen a la reunió del novembre destaquen que la cohesió veïnal ha anat minvant al llarg dels darrers anys, i que la participació a les activitats de l'associació de veïns és cada cop més baixa. Tot i així, el potencial organitzatiu del barri continua sent elevat; l'associació de veïns compta amb aproximadament un centenar de socis i disposen d'un local social ampli i equipat amb una barra i una llar de foc —entre d'altres— que conviden a l'activisme social. De fet, denuncien que des que l'Ajuntament ha assumit la gestió d'aquest local, se n'està limitant l'ús per possibles problemes amb la fossa asèptica. El conjunt de l'església de Sant Llorenç també podria resultar un equipament molt interessant però no coneixen quins són els plans municipals al respecte.

"No interessem a l'Ajuntament" és una afirmació àmpliament compartida

Si bé les dues urbanitzacions es troben en estadi evolutius diferents, comparteixen una percepció de desídia per part de l'Ajuntament. En ambdós casos els veïns són molt conscients de la necessitat de dur a terme un esforç tributari extraordinari, però perceben un important desequilibri entre la seva aportació i els serveis rebuts. La queixa sobre l'estat de la calçada és generalitzada i ambdues urbanitzacions coincideixen a identificar els incendis forestals com un dels prin-

cipals temors. Des de fa temps estan pagant una taxa que havia de servir per crear una franja de seguretat perimetral, però únicament se'n va dur a terme l'actuació inicial i el manteniment anual es troba descuidat.

La millora de la mobilitat, una demanda unànime

Finalment, també es percep unanimitat a denunciar la mala gestió que s'ha fet de la mobilitat. La línia d'autobús públic que cobreix les urbanitzacions té uns horaris totalment desconnectats de les necessitats dels veïns, i la construcció de la nova rotonda no només no ha servit per resoldre els problemes d'incorporació a la carretera comarcal, sinó que ha menystingut l'accés de vianants i bicicletes, perpetuant així la dependència del cotxe.

La xarxa de clavegueram i com s'ha d'abordar el seu finançament és la preocupació més estesa per al futur immediat. La nostra percepció general és que els veïns d'aquestes urbanitzacions se senten globalment satisfets i afortunats pel fet de viure en aquesta zona del terme, però són conscients que les limitacions quant a serveis i comerços els pot fer replantejar la decisió en un futur. La desconexió física del centre de la vila representa un repte polític i de gestió, però també brinda l'oportunitat de crear espais de gestió amb un major grau d'autonomia.

Podeu consultar el resum complet i altres dades a santceloni.cup.cat

LA CUP AL PLE MUNICIPAL

Ordenances fiscals 2017

Treballem per una fiscalitat més justa

La **CUP** hem estat l'únic grup municipal capaç de plantejar un model fiscal per al municipi. Estem satisfets d'haver aconseguit incorporar part de les nostres propostes, incidint en les ordenances fiscals aprovades al ple municipal del mes d'octubre passat. El nostre vot va ser l'abstenció a l'espera de fer al·legacions que ens permetin avançar, encara més, cap a una fiscalitat més justa i progressiva.

Recordem que l'any passat el govern de CiU+ERC va impossibilitar el debat a l'esgotar el termini fixat per llei per aprovar els impostos més importants.

Què hem proposat i què hem aconseguit:

IBI (Impost de Béns Immobles, la contribució)

1. Fer l'IBI més progressiu, augmentant-lo un 2% i dedicar els aproximadament 100.000 € més de recaptació a un fons destinat a subvencionar el pagament de l'IBI a aquelles famílies amb més dificultats per pagar els tributs municipals. **L'equip de govern ha acceptat augmentar l'IBI en un 2% però només en dedicarà un 1% (50.000 euros) a les ajudes a les famílies.**

2. Augmentar l'IBI als grans propietaris, augmentant el tipus diferenciat per a les grans finques d'usos no residencials fins a l'1,23 (màxim legal). Això els hauria representat un augment del 9,91%. **L'equip de govern ha acceptat un augment del 5%.**

3. Equiparar, respecte a les bonificacions, les famílies monoparentals amb les famílies nombroses. **Proposta no acceptada.**

IAE (Impost Activitats Econòmiques)

4. Nou padró amb només dues categories, que permetria augmentar la recaptació d'aquest impost a les empreses que facturen més d'1 milió d'euros anuals. **No ho veuen clar, és un procés administratiu llarg.**

Plusvàlua (impost de l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana)

5. Incrementar la quota de les transmissions especulatives augmentant el tipus de les operacions fetes en poc temps entre l'adquisició i la transmissió. **Aquesta proposta l'hem aconseguit incorporar.**

Taxa de recollida de residus

6. Hem exigit una redistribució més justa d'aquesta taxa. Actualment tots paguem igual independentment de si generem més o menys residus, o del cost efectiu de la recollida de residus de cada habitatge. La nostra proposta: el porta a porta amb una taxa per generació. **La seva contraproposta és que entrem a debat el proper 2017.**

Som del Sí és la plataforma creada a Sant Celoni per Òmnium, ANC i Súmate, juntament amb la CUP, ERC i el PDECAT, per treballar pel sí al referèndum.

Són moments de defensa de les nostres institucions i de la democràcia, i ara més que mai, hem d'estar forts i units. Recordem i cridem ben alt, que

"VOTAR NO ÉS DELICTE, VOTAR ÉS LA SOLUCIÓ".

Núm. 22 · Desembre 2016

Volem el bus al Soler de Vilardell

El Ple aprova la moció de la CUP per garantir el transport escolar municipal al nou edifici de l'escola.

La C-35: un niu d'accidents

És urgent fer el pas subterrani a les Borrelles, millorar l'accés a la indústria i fer el carril bici fins a la Batllòria.

L'accés a l'escola bressol El Blauet

Cal facilitar que aquelles famílies més vulnerables econòmicament hi tinguin preferència.

QUE LA C-35 NO ENS SEPARI

La C-35 representa una barrera per a qui vol travessar la carretera caminant o en bici i any rere any se sumen els accidents de cotxe en el tram que travessa Sant Celoni. Així com en els darrers anys s'ha invertit a habilitar accessos soterrats per creuar la via del tren, a la C-35 no s'hi han destinat recursos.

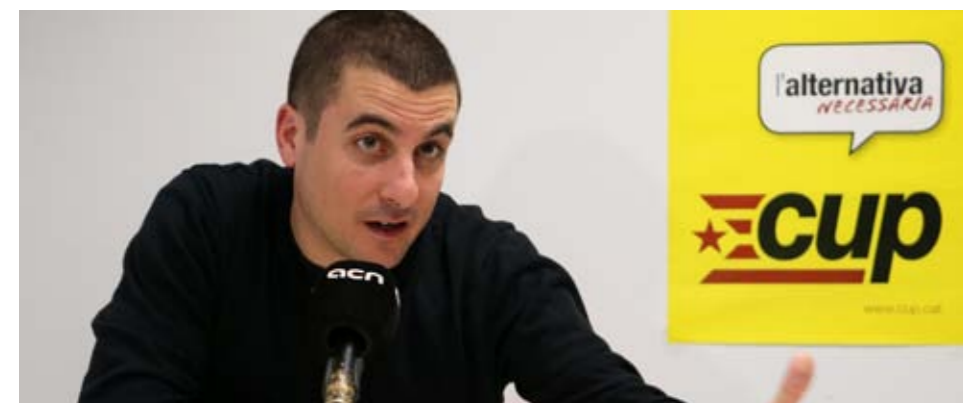
El pas subterrani per la C-35 a l'alçada de les Borrelles: una urgència

Tanmateix, quan vam saber que la rotonda que es feia al Parc de Bombers no aportaria cap mena de solució per unir a peu o en bicicleta les urbanitzacions i el polígon industrial amb la resta del poble, vam fer la proposta d'aprofitar el pont de

la C-35 existent que creua el Pertegàs. Així, connectàvem el polígon de Cal Batlle, Boscos del Montnegre i Can Coll amb el Molí Paperer i la resta de Sant Celoni a través de les Borrelles. L'Ajuntament s'ha fet seu el projecte i esperem que sigui una realitat el 2017. Com hem reclamat amb insistència, la «permeabilitat» de la C-35 forma part dels deures urgents pendents.

Tot i que amb la passera i el nou pas elevat s'haurà fet un pas de gegant -quan estiguin fets-, no podem oblidar la urgència de solucionar els accessos a les indústries de la zona de la Givaudan i, sobretot, connectar la Batllòria amb Sant Celoni amb un carril bici separat de la carretera.

REFERÈNDUM SÍ O SÍ

Sembla que el procés entra en la seva fase resoluciva i que aquest ha trobat el seu desllorigador allà on tot va començar. A les urnes. Un referèndum que, un cop esgotada la via pactada, es farà el setembre vinent de forma unilateral. La unilateralitat com a bloc central concretat per tal d'avançar cap a la independència. Referèndum sí o sí. I el paper de la CUP aquests mesos serà

aquest. Amb l'objectiu inequívoc i inqüestionable de posar les condicions necessàries no només per fer el referèndum, sinó per guanyar-lo. I mentrestant, què? Desobediència, mobilització, procés constituent i municipalisme. El 29 d'octubre es va desencallar la legislatura espanyola i l'increment de l'acció repressiva de l'Estat no es va fer esperar. Aquesta escalada repressiva de l'Estat envers els càrrecs públics ha motivat els primers passos cap a la desobediència, així com una resposta clara de suport

tant al carrer com a les institucions. I és aquí on ens trobem: el punt on la solidaritat i el suport als càrrecs electes que han decidit desobeir ha de passar per la mobilització permanent.

“Un referèndum que, un cop esgotada la via pactada, es farà el setembre vinent de forma unilateral”

Una confrontació amb l'Estat que s'ha de complementar amb la creació d'un relat de model de país en forma de procés constituent. I l'encaix de tot plegat passa pel municipalisme. Tot passa per la capacitat que tinguin les institucions de proximitat per treballar conjuntament amb els agents del territori per crear una xarxa de treball col·lectiu a favor del referèndum i el procés constituent. I és aquí on ens trobareu i, sobretot, on esperem trobar-vos a totes i tots.

VOLEM UN SERVEI DE BUS PER AL SOLER DE VILARDELL

El Ple del 24 de novembre va aprovar la moció presentada per la CUP en què es demanava que l'ajuntament garanteixi el transport escolar municipal al Soler de Vilardell a causa de la ubicació del nou edifici, al costat de l'Institut Baix Montseny. PSC, ICV i CUP hi vam votar a favor, i l'equip de govern format per CiU i ERC es va abstenir. La CUP va explicar que “volem una escola de proximitat i una escola heterogènia. La ubicació de l'escola a la zona de l'Institut ens dificulta, estructuralment, assolir aquests dos objectius”. Com que “les famílies més humils necessiten escoles gratuïtes, d'una banda, i properes, de l'altra” “ens temem que una escola no accessible [com es preveu que arribi a ser el Soler amb la nova ubicació], malgrat ser pública i gratuïta, tendeixi a

ser poc atractiva per a aquells sectors abocats a no poder exercir, en igualtat de condicions, la llibertat de tria escolar”. La possibilitat, doncs, que si no es garanteix un transport escolar gratuït per als sectors més vulnerables pugui convertir el Soler en una escola exclusiva per a qui hi pugui anar en cotxe particular, fa necessari assegurar que tothom hi pugui accedir. I la implementació del transport s'hauria de fer abans del març, quan s'inicien les preinscripcions per al curs 2017-18. L'any 2010, quan es va aprovar la nova ubicació de l'escola, l'equip de govern es va comprometre verbalment a “estudiar” el tema del transport pel greuge que significava endur-se una altra escola pública fora del centre. Per això esperem que l'equip de govern iniciï el procés d'implementació d'aquest servei.

PER UNES ESCOLES BRESSOL MUNICIPALS ACCESSIBLES

En els últims anys diferents investigacions han insistit en la importància de la inversió en l'educació en els primers anys de vida. Les evidències sobre la rendibilitat d'aquesta inversió són palpables: des de beneficis en el desenvolupament neurològic i socioafectiu dels infants fins a guanys econòmics per a la hisenda pública producte dels ingressos fiscals derivats de la no interrupció laboral de les dones. La recerca subratlla com aquests beneficis són significatius per a aquells infants provinents d'entorns socials desfavorits (estudis indiquen que el rendiment escolar és superior entre els adolescents que han accedit a una escola bressol).

La realitat de les escoles bressol municipals arran de la crisi

A Catalunya, la crisi socioeconòmica ha alterat els preus, ha descompensat la relació entre oferta i demanda i ha modificat la composició social dels usuaris de les escoles bressol municipals tot limitant-ne l'accés de determinats perfils socials. Ara més que mai es fa pertinent la pregunta: ¿què passa quan es tracta

d'un servei públic amb vocació universal, però que només utilitza una part de la ciutadania?

Quin perfil d'usuaris van a les escoles bressol públiques?

Les dades generals disponibles indiquen que en els darrers anys s'ha accentuat el caràcter regressiu pel que fa a l'ús i finançament d'aquest servei públic i és només mitjançant mecanismes correctors impulsats des de les administracions públiques que es pot paliar aquesta regressivitat. Alguns governs locals han reaccionat als efectes del canvi en el perfil dels usuaris a través de nous sistemes de bonificació o mitjançant sistemes de discriminació positiva.

No tria escola qui vol, sinó qui pot: cal millorar l'accés a l'escola bressol

En aquest sentit, des de la CUP de Sant Celoni entenem que un dels objectius polítics en matèria educativa ha de ser la millora de l'equitat en l'accés a l'escola bressol municipal. És a dir, vetllar perquè les famílies amb algun tipus de dificultat econòmica i social tinguin possibilitat d'accedir a l'escola bressol que, com s'ha demostrat, és altament beneficiós per la trajectòria educativa dels infants. Convé recordar que no tria escola qui vol, sinó qui pot. La barrera econòmica fa que moltes famílies no puguin accedir a l'escola bressol que es paga, en part, amb els diners dels seus impostos, i la nostra tasca ha de ser la d'esmenar aquesta lògica perversa.

LES URBANITZACIONS DEL MONTNEGRE CELONÍ

Les urbanitzacions del Montnegre van néixer a finals dels anys 60 inicis dels 70, amb l'adquisició de part de les finques rústiques de Can Coll i Cal Batlle per “promotors” que, quasi sense afegir-hi inversió, revengueren les finques a famílies majoritàriament amb baixa capacitat adquisitiva. Aquesta manera d'actuar va ser molt generalitzada a Catalunya i va deixar nombroses àrees que foren edificades per les famílies adquirentes sense que s'haguessin dotat dels serveis urbanístics bàsics (vials, voreres, aigua, sanejament d'aigües residuals, subministrament elèctric i enllumenat) o, en el millor dels casos, que s'hagués fet de manera molt precària. La regularització de les urbanitzacions del Montnegre suposa,

en primer lloc, la garantia de disposar de tots els serveis bàsics i, en segon lloc, la incorporació d'aquests espais en l'àmbit de la gestió pública municipal, a esdevenir un barri com qualsevol altre de Sant Celoni. En situacions com aquestes, l'esmena dels déficits urbanístics ha topat tradicionalment amb la manca de recursos tant dels ajuntaments com dels propietaris de les parcel·les. Per posar-hi remei, la Generalitat va promulgar una Llei de millora i regularització dels déficits urbanístics de les urbanitzacions, que estableix una via de finançament per aquesta comesa; la crisi, però, va interrompre aquesta via i des del 2010 no s'han tornat a convocar els ajuts i subvencions.

Can Coll

En els quaranta anys transcorreguts des de la seva implantació, les tres urbanitzacions han recorregut un llarg camí que les ha portat a situacions diferents. Can Coll ja disposa d'una planificació específica des de l'any 1986, i des de llavors s'han anat executant les obres que hi eren previstes, llevat del clavegueram; tot i així, la urbanització no ha estat recepcionada per l'Ajuntament, i la seva Junta de Compensació (l'òrgan dels veïns que executa el planejament i que garan-

teix un repartiment equitatiu de les càrregues) encara està vigent.

Boscos del Montnegre i Cal Batlle

Boscos del Montnegre i Cal Batlle, segons el Pla General d'Ordenació, havien de dotar-se de la planificació corresponent: un Pla Especial per a fer compatible el medi rural amb la finalitat residencial. Boscos del Montnegre va veure aprovat aquest pla l'any 2005 i en anys posteriors es va recepcionar la urbanització i es va donar per extingida la seva Junta. Pel que fa a Cal

Batlle, que va iniciar aquest procés més tard, no va superar els entrebancs que representa el fet d'ocupar zones amb normativa de protecció del medi natural. En no poder accedir al finançament al·ludit per superar aquests entrebancs, el seu procés de regularització va quedar aturat. L'Ajuntament ha emprès el projecte de connexió de les futures xarxes de clavegueram de totes tres urbanitzacions a l'estació depuradora. Com es finançaran aquestes xarxes és encara una incògnita i un motiu de preocupació per als veïns.

Què et va fer decidir a viure a Can Coll?

Per venir a viure a Can Coll has de tenir ganes de relacionar-te amb la natura, per bé o per “mal”. A mi m'ha agradat sempre relacionar-m'hi i amb el vistiplau de la meua dona decidírem venir cap aquí.

Tu que has viscut en el nucli urbà, penses que les relacions entre veïns són similars?

La relació de veïnatge no és comparable amb la del nucli urbà. Però quan cal es posen de manifest molts vincles comuns i un bon ambient. Qui vol participar en les activitats comunes ho fa i qui vol tenir la seva intimitat, dintre del veïnatge, també.

Si tinguessis una vareta màgica, què voldries per a Can Coll?

Jo voldria que l'Ajuntament fos conscient que nosaltres som poble, per sobre de les qüestions econòmiques i d'altres. Però crec que no els interessen, políticament parlant. Com a responsable, en l'actualitat em sap greu que ens enganyin i no siguin justos a l'hora d'actuar amb Can Coll. Consideren que és un luxe viure aquí i jo no els ho negaré pas, però per a nosaltres és la nostra vida... i ens ho estan complicant molt. Francesc Arenas. Can Coll.

Què hi fa una dona d'un poble d'Anglaterra a Boscos del Montnegre?

A l'acabar els estudis volia viatjar una mica i aprendre una altra llengua i vaig anar sis setmanes al Pirineu. Hi vaig conèixer el meu marit

en una cursa de muntanya i, com que ell era de Barcelona, semblava lògic trobar un pis allà. Però jo sempre havia viscut al camp i, al cap de dos anys, trobava a faltar el verd. Calia buscar un lloc on poder agafar el tren per anar a treballar a Barcelona. I ho vam trobar aquí.

Què t'agrada i què no t'agrada de la urbanització?

Quan arribo a casa és una desconexió total. Veig el Montseny i el castell de Montsoriu. És una urbanització amb molt bosc i em sento que vivim amb la natura. Però conviure amb la natura també requereix un manteniment mínim. Les arrels estan aixecant els carrers i les plantes als vorals afecten molt la visibilitat als conductors. El pitjor és que les noves obres de la C-35 ens han mantingut separats del poble, era una bona oportunitat per fer un pas de vianants.

Quin servei mínim trobes a faltar a la urbanització?

Les hores de pas de l'autobús, hauria de passar més sovint. Tenim una ermita preciosa, l'ermita de Vilardell, i s'hi podria fer un centre d'informació per al parc.

Louise Brown. Boscos del Montnegre